

opere, care înfrumusețază câmpia noastră literară, 'lă aduseseră în fine într'o stare demnă de jălit. Părăsit în cele din urmă aprópe de toți: amici, cunoscuți, rude, zăcea pe patul durerilor fără de neci o consolare din partea acelora, pentru a căror libertate, lumină și mândrie națională a luptat în cursul întregii sale vieți. Lipsit chiar de cele necesare ale vieței se puse biblioteca lui la loterie, pe care o câștigară d-nii C. Negri și V. Alexandri. Acești meritoși bărbați, adânc pătrunși de starea confratelui lor de lupte, spre mângâerea lui i oferiră biblioteca, ca să se consoleze, decât nu cu alta cel puțin cu cărțile dintr'însa, pe care și le-a adunat în cursul vieței. D-nu A. Zanne, fost director al Ministeriului Instrucțiunei, care'i remase credincios și care'lă ținea cu sine în casă, vedând oferta făcută de d-nii Alexandri și Negri, și starea tristă, în care se afla Bolintinénu, spre a puté pune capét suferințelor lui, se înțelese cu onor. Eforie a spitalelor civile din București pentru transportarea lui la spitalul Pantelimon, la aerú curat. Luat cu mulțumire de onorabila Eforie, care a salvat viața la atâta omenime prin îngrijirea, ce oferă tutulor